

N:o 21.

Ank. till Riksd. Kansli den 9 Maj 1876, kl. 6 e. m.

Första Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Betänkande N:o 13, i fråga om beredande af ökad kontroll å de arbetare, som utom deras hemort användas.

Med anledning af väckt motion har Riksdagens Andra Kammare för sin del beslutat att,

med uttalande af sin åsigt ej mindre om behöfligheten af ökad kontroll å de arbetare, som utom den kommun de tillhöra och på längre afstånd derifrån än att de under arbetstiden å den fremmande orten kunna af eget hem såsom bostad sig begagna, äro för längre tid i arbete anställda, än äfven önskvärdheten deraf, att nämnde arbetare, så vidt möjligt är, under vistelsen å den fremmande orten ställas till dervarande kyrkliga och kommunala myndigheter i hufvudsakligen enahanda ställning, som till motsvarande myndigheter i hemorten,

Riksdagen må hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att Kongl. Maj:t, efter en allsidig pröfning af de medel, hvarigenom den rörliga arbetarens frihet må, utan att i öfrigt inskränkas, blifva behörigen regelbunden, täcktes låta utarbета och, i den mån det kan falla inom Riksdagens beslutanderätt, för Riksdagen framlägga förslag till lag för ordnandet af förhållandet mellan arbetsgifvare och arbetstagare.

Sedan, jemlikt 63 § 3 mom. R. O. detta beslut blifvit Första Kam-maren delgifvet, har för vidare utredning, ärendet blifvit till Utskottet öfverlemnadt.

Redan förut har Utskottet haft tillfälle yttra sig rörande en i viss mån likartad framställning.

Detta var en inom Första Kam-maren af Herr W. Croneberg väckt motion (N:o 8).

I denna motion hade, på anförda skäl, blifvit föreslaget,

att fremmande eller utsocknes arbetare icke vid allmänna arbeten eller af enskilde personer finge användas, så vida de icke från sina hem-orter medhade arbetsattester, utfärdade af vederbörande presterskap;

att arbetsattest skulle gälla endast för ett år; efter hvars utgång det skulle åligga den arbetssökande att förse sig med ny attest;

att arbetsattest icke finge af vederbörande presterskap meddelas förr än den sökande styrkt sig hafva erlagt sina krono- och kommunalutskylder för det löpande året, eller ock för desammas utgörande stält vederhäftig borgen;

att de i omförmälda afseende till pastor aflemnade borgensförbindelser borde af denne till vederbörande kronofogde insändas,

samt att den som i sitt arbete antoge fremmande arbetare, hvilka icke voro med föreskrifna attester försedde, skulle göra sig förfallen till 10 kronors böter och derjemte vara skyldig betala krono- och kommunalutskylder för de personer, som sålunda obehörigt varit i hans tjänst anstälde.

Då Utskottet hyst flere och stora betänkligheter vid åtskilliga af de i motionen föreslagna stadganden,

hade, i betänkande den 18 nästlidne April (N:o 18) Utskottet, hvilket icke tilltrost sig uppgöra förslag till författning i ett så vidt omfattande ämne, som det hvilket till behandling i motionen upptagits, hemställt att Herr Cronebergs motion icke måtte af Kammaren bifallas.

Detta betänkande har sedermera blifvit till Utskottet återremitteradt för att behandlas i sammanhang med frågan om biträdande af Andra Kammarens här ofvan omförmälda beslut.

Och då det hufvudsakligaste af de med den åberopade motionen afsedda ändamål, åstadkommande af behöflig kontroll å de arbetare som utom hemorten användas — ett ändamål, rörande hvars vigt och betydelse Utskottet haft tillfälle att i sitt förut afgifna betänkande uttala sig, — synes böra kunna på lämpligt sätt vinnas genom vidtagande af en sådan åtgärd som blifvit af Andra Kammaren beslutad, hemställer Utskottet,

att Första Kammaren måtte instämma i Andra Kammarens här ofvan omförmälda beslut.

I händelse denna framställning af Kammaren bifalles, torde Herr Cronebergs i fråga varande motion icke böra till någon vidare åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 Maj 1876.

På Utskottets vägnar:

O. E. L. DAHM.